

ПОХВАЛНО СЛОВО ЗА СВЕТИ ПРОРОК ИЛИЯ ОТ СВ. КЛИМЕНТ ОХРИДСКИ

**СЪС СЛОВОТО СИ ТОЙ ЗАТВАРЯШЕ НЕБЕСАТА И
С ДУХОВНА МОЛИТВА ПАК
ОРОСЯВАШЕ С ДЪЖД И НАПОЯВАШЕ ЗЕМЯТА...**

Сега светлозарното слънце просветлява с блясък небосвода при възлизането нагоре на огнените коне. Сега отново цялата вселена, озарена от светлозарни лъчи, тържествува от радост, празнувайки свято пресветлата памет на огненосния пророк Илия. Наистина този предивен Илия изгря на земята като слънце, просветли целия свят с изрядни чудеса и знамения и ревностно изгори противниците и непокоряващите се на истината.

Когато Илия щеше да се роди, баща му, наричан Агав, видя насън, че дойдоха мъже в бели дрехи, повиваха Илия с огън и му даваха да яде огнен пламък. Баща му разказа съня си на свещениците, а те му казаха: „Не се страхувай от това, защото светлината ще бъде негово жилище, словото му – изява на съд, а животът му ще бъде угоден на всевишния Бог. И ще съди

той израилтяните с меч и огън, а от ревност към истината ще унищожи с огън противниците.“

В дните на Илия се възцари нечестив цар, на име Ахав. Понеже той не се вслушваше в думите на пророка, Илия отправи молитва към всевишния Бог и Той заключи небето и не вали дъжд на земята три години и шест месеца. Илия стана и отиде в пустинята и се укриваше при потока Хорат. Той получаваше храна от небесата всеки ден чрез врани. От голямата суша и зной пресекна водата и в тоя поток. Глад настана в тая земя. Като получи заповед от Бога, пророкът стана и отиде в Сарепта Сидонска. Там Илия видя една вдовица, която събираше дърва, и ѝ каза: „Иди и ми приготви малка прясна пита от брашното, което имаш, за да ядем от нея, аз, ти и твоите деца.“ А жената рече на Илия: „Жив е Бог! Жива да бъде душата ти! Едва ли има в къщата ми повече от три шепи брашно. И ето, аз събирам тия дръвца, за да изпека хляб. Ще изям това с децата си и ще умра.“ Илия пък каза: „Направи според думата ми, както ти казах, и нямай грижа за това.“ И живя Илия в дома ѝ. Жената направи тъй, както ѝ каза Илия. И от тоя час брашното в делвата не се свършваше, нито маслиновото масло в гърнето намаляваше. И чудесата на пророка се увеличаваха.

Тогаво обаче умря синът на вдовицата, при която живееше Илия. С плач тя каза на пророка: „Защо влезе в моя дом? Дошъл си да ми напомниш моите грехове и да умориш сина ми.“ Тя и не помисляше за Божията благодат, която щеше да се прояви чрез него. Като влезе в стаичката, където лежеше умрялото момче, Илия се помоли на Всевишния, наведе се три пъти над момчето и духна в лицето му. Душата се върна в момчето. Илия веднага го хвана за ръка, изправи го и го даде на майка му.

В третата година след убиването на Ахав синът му Охозия, който беше цар подир баща си, изпрати при Илия петдесет мъже начело с петдесетник и го призоваваше настойчиво да дойде при него. И каза: „Пророче Божий, дойди при мене!“ А Илия рече: „Ако аз съм Божий пророк, нека падне огън от небето и да изгори всички ви!“ Така и стана - падна огън от небето и изгори всички. Царят пак изпрати друг стотник със сто войници. И с него пророкът направи същото. И пак изпрати царят трети пратеник. Понеже този падна пред пророка и го молеше, не го сполетя зло. Илия стана и отиде с него при царя.

В третата година Илия увеща царя да събере народа в планината Кармил заедно с всички ваалови жреци и лъжливи пророци. Те бяха триста души. Когато се изкачи на планината Кармил, Илия заповяда да докарат две телета. Той повика вааловите пророци и им каза: „Нека се помолим - всеки на своя Бог. Чиято жертва бъде изгорена от огън, паднал от небесата, неговият Бог е истински. А на когото жертвата остане неизгорена от небесен огън, нека той умре днес.“ Илия каза още на лъжливите пророци и жреци: „Вие първо принесете жертва на вашите богове, за да се познае силата им, и вашата служба да стане явна.“ Бесовските жреци докараха едно теле, заклаха го, сложиха го на жертвена клادا без огън и призоваха своите лъжовни богове, като викаха силно и скачаха около жертвеника. След като не се случи до пладне нищо, Илия започна да им се присмива и каза: „Викайте по-силно; може би вашите богове са заспали.“ И понеже нищо не беше направено от тях, Илия им заповяда да се отдръпнат. И рече на народа: „Хванете всеки един от тях!“ Той изкопа място край морето и съгради там жертвеник, натрупа дърва върху него, доведе телето, закла го и като го разсече, положи го върху дървата и каза: „Изливайте вода отгоре!“ И те го поляха с вода. И пак рече: „Повторете!“ И те повториха. После каза: „Направете същото трети път!“ И те потретиха, докато водата

стигна над месата. Илия погледна към небето и каза: „Чуй ме, Господи Боже мой, Вседържителю, чуй ме днес чрез изпращане на огън! Нека разберат всички човеци, че Ти единствен си Господ Бог Вседържител и че аз съм Твой раб. Чуй ме, Господи Боже, чуй ме днес в огъня!“ Когато трети път каза това, огън падна от небето и изгори жертвата му и дървата и погълна водата. Илия прослави Господа Бога Вседържителя и заповяда да обърнат по гръб тия жреци. Като взе нож, той стъпваше на гърлото на всекиго и ги изкла. Те бяха на брой триста. И рече: „Пламнах от ревност за Господа, моя Бог Вседържител!“ После Илия се изкачи на планината и се помоли на Господа Бога да прати дъжд на народа. И веднага Бог развърза небесните простори и изпрати напоителен дъжд. Земята произведе растения и всякакъв плод.

Илия благослови народа и слезе от планината. Той взе със себе си Елисей, Сафатовия син, когото помаза за пророческо служение. Когато те двамата вървяха и се готвеха да преминат реката Йордан, Илия сне кожуха, който носеше, сви го и удари с него по водата, и тя се раздели насам и натам, и двамата преминаха по сухо.

Илия предусети, че ще бъде взет и издигнат от земята, и каза на Елисей: „Искай от мене, каквото желяеш, и ще ти дам, преди да бъде взет и да се раздели с тебе, понеже те обичам.“ Елисей му каза: „Духът, който е в тебе, да бъде двойно върху мене: друго нищо не искам от тебе.“ А Илия рече на Елисей: „Трудно нещо искаш, но и това ще получиш, ако видиш как ще бъде възнесен от земята на небето.“ Така и стана. Както си вървяха, изведнъж се яви огнена колесница с огнени коне, които влязоха между тях, разделиха ги един от друг, а Илия бе грабнат и се понесе от вихрушка нагоре към небето. Елисей остана и започна да вика: „Отче, колесница на Израила и негова конница!“ Илия хвърли кожуха си върху Елисей и влезе у него двоен дух, според словото на Илия. Елисей не го видя вече. Той хвана дрехите си и ги раздра на две, вдигна Илиевия кожух, който беше паднал върху него, върна се и се спря край брега на Йордан. Елисей взе Илиевия кожух, който беше паднал върху него, удари с него по водата, но тя не се раздели. Тогава викна: „Къде е Бог Илиев – Самият Той?“ И удари втори път по водата и тя се раздели на две, и Елисей премина по сухо.

Писано е, че Илия пак ще дойде в последните дни и ще пророчествува между езичниците и сред родовете на израилевите синове. Той ще говори с висок глас към народа: „Братя, никой от вас да не вярва на божия противник – антихриста, – защото скоро ще бъде унищожена неговата измама. Ето, Господ идва от небето в славата на своята Божественост, за да съди живите и мъртвите и да въздаде на всекиго според делата. Безсрамният змей, дяволът, не ще може да търпи изобличенията на пророка и ще го убие, и няма да позволи да погребат тялото му. И след като тялото му остане три дена и половина – както евангелист Йоан свидетелствува за него в своето видение, – дух от Бога пак ще влезе в Илия и той ще се изправи пред всички човеци. Голям страх ще обземе всички, които стоят пред него и гледат чудното му възкресение. С такава благодат Христос го прослави над всяка човешка сила. С такива чудеса го въоръжи Христос, висшата Премъдрост. С такава слава го украси като с венец десницата на Вседържителя. И наистина Илия беше от млади години чуден с делата си, със смайващите си пророчества, със своята неизказана сила и с голямата си власт. Той стана подобен на серафим и херувим. С чудесата си той сияе като слънце, увенчава с похвали благочестивите човеци, носейки върху себе си венеца на Господнята слава, и с божествения огън изгаря противниците. Илия просия между пророците, както слънцето между звездите, и озари със светлозарни лъчи цялата вселена. Той помазваше чрез благодатта пророци и царе, прогонваше бесовете и

унищожи, изтръгвайки из корен, всичките им капища заедно със служителите им. Наистина той беше доброплодна маслина, която разлива духовна сладост. Със словото си той затваряше небесата и с духовна молитва пак оросяваше с дъжд и напояваше земята. Той закриляше човеците от Божия гняв с чистосърдечна молитва.

Илия - огненосен и втори предтеча на Христовото пришествие!

Илия - светлозарна зорница!

Илия - пречист и пречестен съд на Божие обитаване!

Илия - богонасадена лоза, която напои с благоухание целия свят!

Илия - светлозарно слънце!

Илия - дъждоносен облак!

Илия - високолетящ орел!

Илия - боговдъхновен език!

Илия - златозарен лъч!

Илия - проповедник на истината за Христовото пришествие!

Илия - разрушител на сатанинската измама!

Илия - добър помощник и ревнител на Божия закон!

Илия - огненовдъхновен език, пламтящ от ярост против враговете на истината!

Илия - горещ застъпник на скръбните!

Илия - твърда скала на вярата!

Илия - добър водач на всички към вечния живот!

Ние те молим, въведи във вечния живот и нас, които почитаме твоя пресвят празник, за слава и чест на Пресветата и Пребожествена Троица - на Отца и Сина и Светия Дух, сега и всякога и векове. Амин!

Източник: predanie.bg/

СЛОВО В ДЕНЯ НА СВ. ПРОРОК ИЛИЯ

ЗА МОЛИТВАТА

Когато четем в Библията, в Трета и Четвърта книга Царства за изумителните дела на св. пророк Илия, нашият ум се изумява на необикновената негова ревност за слава Божия и абсолютна безстрашност в делото на посяването на вярата, сред езичниците (а такъв е бил тогава израилският народ). Нашият ум се изумява, когато четем за неговите необикновени чудеса. Най-силно е нашето изумление, когато четем за поразителната сила на неговата молитва, за това как на неговата молитва се подчинявали, дори стихии: той забранил на дъжда да пада над Палестинската земя в продължение на три години и половина, а след като отново се помолил дъждът завалил.

По молитвата му паднал небесен огън, който запалил жертвата, обилно полята с вода.

Тук, именно на молитвата на пророк Илия искам да обърна Вашето внимание, не би ни стигнало време да говорим за всичко, което той направил. Но не само на неговата молитва: ние знаем какви са били великите подвижници на благочестието, великите преподобни, които чрез своите молитви също вършели велики чудеса. Но искам да разясня мисълта за това, че не само такава молитва, която създава видими, ясни чудеса, не само молитвата на св. пророк Илия, молитвите на апостолите, молитвите на пророците и мъчениците също вършат чудеса, искам да разберете, че и всяка молитва прави чудеса.

Какви чудеса прави? Съвсем не такива преславни и изумителни, каквито е вършел пророк Илия, тя прави чудеса неизвестни никому, освен на този, в чиято душа те се извършват.

Молитвата е такава, като молитвата на преп. Серафим Саровски, като молитвата на преп. Сергей Радонежки, като молитвата на преп. Антоний и Теодосий Печорски, Варлаам Хутински, Нил Сорски и много други преподобни - такава молитва върши невидими чудеса.

Св. Серафим и преп. Сергей още през своя земен живот се уподобили на ангели в плът, техните души били пълни с дълбока вяра, чиста любов към Бога и хората. Те сияли с вярата и любовта.

Как достигнали такова сияние, чрез какво?

Достигнали своята молитва, преди всяка друга молитва истински, с тежък пост и бдения.

Знаете, че св. Серафим Саровски хиляди дни и нощи стоял на камък, молейки се на Бога.

Ето тази изумителна молитва го направила ангел в плът. Чрез тази молитва Божествената Любов се вселила в душата му и сърцето му сияеше с тази любов, че той посрещал всеки, който идвал при него, пълен с любов с думите: „*радост моя.*”

Виждате ли, молитвата е чудо в душата на св. Серафим, тя създава чудеса в сърцата на другите преподобни, чийто брой е огромен. Молитвата вършела чудеса и с търпението на мъчениците, а това непостижимо търпение потресло души и зрители на техните мъчения, и нерядко, дори мъчителите им се обръщали към Христос.

Така виждате, че молитвата, която не прави видими, изумяващи нечия ум чудеса, прави чудеса в тайните на човешкото сърце.

Тя съвършено преобразила техните сърца, сърцата на преподобни и мъченици съвсем, не приличат на сърца на обикновени хора,...които Св. Писание нарича народ земен, а аз смея да го нарека - народна трева - и се запалват сърцата на тези хора.

Знайте, че във вашата молитва е силата Божия, вършеща чудеса във вашите сърца. Знайте: молитвата е най-важното дело за християнина. Всички останали дела са малки и нищожни в сравнение с делото и трудът в молитвата.

Както засъхва всяко растение без вода, така засъхва и душата на човека, ако не се напоява с молитвата. Затова е нужна храна и вода, „*жива вода*”, каквато е обещал Христос да даде на Самарянката в беседата с нея...

Ето тази вода, водата на Божията благодат е това, което ни е абсолютно необходимо за всеки един от нас. И това е живата вода, източник на благодат, която получаваме в молитва.

Но когато говоря за молитва често ми отговарят: „*аз не умея да се моля. Научете ме да се*

МОЛЯ.”

Ясенецкий

Какво отговарям аз?

Аз отговарям преди всичко, че молитвата е най-великото и най-трудно дело от всички човешки дела. Ние знаем, че нито едно трудно дело не научаваме лесно. Нужно е дълго проучване във всички дела, във всяко изкуство.

Както в делата човешки е необходимо дълго проучване, то колко повече в това най-велико от всички дела. Учете се, учете се, безкрайно се учете и ще Ви се даде.

А как започва изучаването?

Ето как: има много молитви, съставени и написани от великите угодници Божии, великите светии, великите преподобни и мъченици.

С тези молитви се молете, не подражайте на баптистите, които презират тези молитви и съставят собствени. Техните молитви са слаби и шаблонни, защото духът им е нищожен в сравнение с духа на св. отци. Не си измисляйте свои молитви, молете с тези на които Ви учи Св. Църква. Но при четенето на тези молитви, вниквайте във всяка тяхна дума, хващайте се при всяко разсейване, на всяко отвличане от думите на молитвата.

Ако се молите така, то молитвите на великите Божии угодници освещават Вашите души.

Но има една молитва - Иисусовата молитва - тя се счита за важна и необходима за всички монаси.

„Господи, Иисусе, Христе, Сине Божий, помилуй мене грешния“.

Ето тази молитва наистина върши чудеса, защо се счита за изключително важна, ако не и най-важната.

На тази молитва се научете, с нея започнете. Учете се с нея така: затворете вратата на вашата стая, ако искате стойте; ако искате даже седнете, ако искате застанете на колене.

Ниско отпуснете глава, първо погледнете в сърцето си, размишлявайте и припомняйте, кой от всичките множество големи грехове най-много измъчва сърцето Ви, който най-много е противен Богу.

Дали блудство, дали прелюбодеяние, – за това едно помислете; дали користолюбие, но затова първо си мислете дали немилосърдие и жестокост и липса на любов – на това основно съсредоточете мислите си. Стойки, седейки, на колене намерете най-тежкия грях, ниско отпуснете глава и умолявайте Господ Исус преди всичко за опрощаване на този ваш грях.

Молете се с Исусовата молитва, по-добре от всичко отчетливо говорете: *„Господи, Исусе, Христе, Сине Божий, помилуй мене грешния“*.

И в това време мислете за този ваш най-тежък грях. Не по-малко от 100 пъти повтаряйте тази молитва, винаги съсредоточавайте мисълта си на най-тежкия и отвратителен грях. Като започнете с това, свиквате да си припомняте и други грехове.

Молете се с Исусовата молитва, дръжте в ума си всичките си грехове и просете от Бога прошка не само за най-тежкия, но и за всички свои грехове. Ето тази молитва прави чудеса във вашите души. Вие ще се засрамите, когато застанете на изповед пред Бога с най-тежкия си грях, Вие ще получите настойчиво желание да се освободите, непременно се освободете от този мерзък грях.

Всеки ден се молете така и се освобождавайте все повече от вашия основен грях и от всички други грехове и вашата душа ще се преобрази.

Вие сами ще започнете да забелязвате, как се изменяте в отношението си към вашите близки: сами ще забележите, че ставате все по-меки, търпеливи, кротки, смирени.

Ще бъдете с голямо внимание в отношението си към хората, ще се грижите за тях никого да не нараните и наскърбите.

И Исусовата молитва ще преобрази вашето сърце и ще направи това чудо – чудото на невидимата Божия благодат във вашите сърца.

Това исках да Ви разкажа за молитвата. А ако искате да изчистите сърцето си, ако искате безстрашно да застанете на Страшния съд, последвайте това, което Ви съветвам.

Молете се, молете се с Исусовата молитва и преди всичко кайте се, кайте се.

Покаяната молитва трябва да бъде най-важната и най-постоянна Ваша молитва.

Но по мярата, по която се очиства сърцето Ви, Вие ще се научите да се молите не толкова за себе си, но за близки и далечни, за целия човешки род, ще дойде и най-святата, най-угодната Богу молитва за ненавиждащите Ви и обиждащите Ви.

По-рано Ви посъветвах да не подражавате на сектантите в съчиняването на собствени молитви, а сега ще кажа, че най-висша форма на молитвата е молитвата без думи, вика на душата към

Бога, развързваща небеса и привеждаща ни в най-активното общение с Бога!

Да ни сподоби всички нас Господ с такава молитва! Но тя идва само тогава, когато ние станем истински храмове на Св. Дух.

Амин!

Автор: Св. Лука (Войно - Ясенецкий)

Превод: Даниела Рачева

Източник: pravoslavie.ru

ЖИТИЯ НА СВЕТИИ ЗА 20.07.2018

На 20.07.2018 отбелязваме паметта на:

СВ. ПРОРОК ИЛИЯ

ЖИТИЯ НА СВЕТИИ ЗА 19.07.2018

На 19.07.2018 отбелязваме паметта на:

СВ. ПРЕП. МАКРИНА

ЖИТИЯ НА СВЕТИИ ЗА 18.07.2018

На 07.18.2018 отбелязваме паметта на:

СВ. МЧК ЕМИЛИАН ДОРОСТОЛСКИ

ЖИТИЯ НА СВЕТИИ ЗА 17.07.2018

На 07.17.2018 отбелязваме паметта на:

СВ. ВМЧЦА МАРИНА

ЖИТИЯ НА СВЕТИИ ЗА 16.07.2018

На 16.07.2018 отбелязваме паметта на:

СВ. МЧК ЙОАН ТЪРНОВСКИ

СВ.МЧЦА ЮЛИЯ

ЖИТИЯ НА СВЕТИИ ЗА 15.07.2018

На 15.07.2018 отбелязваме паметта на:

В ПАМЕТ НА СВ. МЧЦИ КИРИК И ЮЛИТА

ЖИТИЯ НА СВЕТИИ ЗА 10.07.2018

На 10.07.2018 отбелязваме паметта на:

ЖИТИЕ НА СВЕТИ ЧЕТИРЕДЕСЕТ И ПЕТ МЪЧЕНИЦИ, ПОСТРАДАЛИ В НИКОПОЛ
АРМЕНСКИ

ЖИТИЯ НА СВЕТИИ ЗА 09.07.2018

На 09.07.2018 отбелязваме паметта на:

СВЕТИ СВЕЩЕНОМЪЧЕНИК ПАНКРАТИЙ, ЕПИСКОП ТАВРОМЕНИЙСКИ
